

II.

Дете-то, като ни распитва за всичко, което го интересува, за всичко, което силно действува върху му, явно е, че то въ малко време ще да усвои много отъ твърде елементарните и твърде ясни-ти понятия по всичките клонове на наука-та, за това че предметътъ за изучвание-то на всички-те науки нищо друго не служи, освенъ природни-те явления, които са извършватъ около насъ и всички-те предмети, които съществуватъ на земя-та. И тъй, всички-те тия сведения, вразумителни ли били те, или не за дете-то, щътъ да са наместятъ въ малка-та му главичка безъ никака система и правилностъ, ако ние са ограничимъ само съ един прави отговори на негови-те питания.

А отъ това слѣдва, че пѣ-часто трябва да са връщаме заедно съ дете-то на единъ и сѫщия предметъ, който дава храна на негово-то съгледвание; но какъ трябва да са събиратъ всички-те тия въ едно място, като знаемъ, че природни-те явления сѫ твърде скоприходящи, и че е твърдѣ мѣжно да са уловятъ потребни-те моменти за техно-то разгледване? Пакъ и освенъ това всички-те предмети и различни-те явления на природа-та като сѫ смесени и разплетени между себе си, за това ни сѫ представятъ като безъ никаква последователностъ и редъ. А между това, твърде необходимо е щото всички-те сведения, съ които ся обогатява умъ-тъ на дете-то, да му са разказватъ съ известна последователностъ и редъ.